

MINDEORD OM SOGNEPRÆST HANS HANSEN

Af *L. P. Pedersen.*

31. juli 1952 døde forfatteren til „En gammel Baag Herreds Slægt“, pastor emer. Hans Hansen, Kgs. Lyngby, 73 år gl.

Pastor H. Hansen blev født i Øksnebjerg møllegård, Gamtofte sogn, 1. april 1879 og var søn af gmd. Niels Hansen og hustru Birthe Marie Larsen. 1880 overtog forældrene faderens fødegård Kohaugegården, ligeledes i Gamtofte sogn, og her voksede H. Hansen op. — „Her var,“ siger han, „et næsten ideelt Sted for Børn at vokse op på. Vide Udsigter, Markarbejde, Heste og Køer og et sundt og fornøjeligt Liv baade ude og inde.“

Begge forældrene tilhørte gamle bondeslægter i Baag herred, og begge var begavede mennesker. Faderens begavelse var mere af praktisk art. Moderen „var en god, fin og velbegavet Kvinde af den gamle kultiverede Barløse-Bukkerup-Blangstrup-slægt, som bl. a. nedstammer fra Herredsfoged Hans Andersen og fra den af Blicher omtalte Peder Clausen og vistnok også fra selve Jørgen Brahe“. (Livserindringer).

I arv fra slægten modtog H. Hansen rige evner. Allerede 3½ år gl. lærte han at læse og var færdig med regnebogen, da han kom i skole. Fra landsbyskolen gik vejen over realskolen i Assens til Odense katedralskole, hvorfra han blev student, og 1902 blev H. Hansen cand. theol. 1914 blev han gift med Marie Magdalene Raabye (f. i København 1882).

Den præstegerning, H. Hansen gik ind til, blev gentagne gange afbrudt af nervøse lidelser, en arv, mente han, fra moderens slægt, og i disse perioder søgte han afveksling ved beskæftigelse med videnskabelige arbejder; han skrev fysiske, matematiske og teologiske afhandlinger, men studerede også sin slægts historie, hvortil han var bleve tilskyndet og vejledet af den kendte lokalhistoriker pastor John M. Møller i Kærums sogn, hos hvem han i sin ungdom i 1½ år havde været medhjælper. — Stor forståelse for sine studier og især for sit slægtshistoriske arbejde fandt pastor H. Hansen hos sin hustru, og under et flerårigt ophold i Ebberup, Kærums sogn, foranlediget af nervøse lidelser, genoptog han 1916 sine slægtsstudier. En række gode kilder var blevet stillet til hans rådighed, og i januar 1918 udkom bogen: „En gammel Baag Herreds Slægt“, trykt i Aarbog for Historisk Samfund for Odense og Assens Amter 1917.

„En gammel Baag Herreds Slægt“ udkom i en tid, da de historiske samfund endnu var nydannelser, og er det største slægtshistoriske arbejde inden for Baag herred, hvis beboere den først og fremmest har interesse for, idet næsten alle baagherredsfamilier på en eller anden måde kommer ind i de gamle stamlinier, den omfatter. En menneskealder er gået, siden En gl. Baag Herreds Slægt udkom, og det må siges, at pastor H. Hansens tanke med den, fremført i forordet, er blevet virkeliggjort. Den er et vægtigt bidrag til styrkelsen af slægtssamhørigheden, et hovedværk for enhver, der beskæftiger sig med studiet af de gamle baagherredsslægter. Men bogen er også et vidnesbyrd om pastor H. Hansens kærlighed til den egn, der var hans hjemegn, til de gamle bondeslægter, hvoraf han var rundet, dem, han skyldte sine rige evner — den er også hans egen stamtavle.

Pastor Hans Hansen er ikke mere. Hans liv var noget af en tragedie — og dog lykkeligt, „jeg har levet et begivenhedsfattigt, men indholdsrigt liv“, har han udtalt. For slægtsinteresserede mennesker i Baag herred, men også videre ud, har han betydet meget, og vi er mange, der siger ham tak for hans virke — for det smukke minde, han har sat sig i sin bog: En gammel Baag Herreds Slægt.